

تحولات حقوق زن در پرتو قوانین حمایتی در ادوار قانون گذاری ایران

مرضیه پورکبگانی

دانشجوی کارشناسی ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد واحد بوشهر

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تحولات حقوق زن در پرتو قوانین حمایتی در ادوار قانون گذاری ایران اجرا شده است. مهمترین قوانینی که از قبل از انقلاب تاکنون در ارتباط با حقوق زنان خصوصا در بحث نکاح و انحلال آن وضع شده از قرار ذیل است: ۱- مواد ۱۱۲۰ تا ۱۱۵۷ قانون مدنی که در سال ۱۳۱۳ تصویب شد. موارد انحلال نکاح در این قانون همان موارد موجود در شرع است که مستقیما از فقه گرفته شده بود. ۲- قانون حمایت خانواده مصوب سال ۱۳۴۶ که به موجب این قانون، اخذ گواهی عدم امکان سازش و داوری برای انجام طلاق الزامی شد. ۳- قانون حمایت خانواده مصوب سال ۱۳۵۳ که موجب آن ماده ۱۱۳۳ ق.م در مورد اختیار مطلق مرد در مورد طلاق نسخ ضمنی شده و دادگاه خانواده به دعاوی خانوادگی رسیدگی می کرد. ۴- پس از پیروزی انقلاب اسلامی برای تلاش در جهت انطباق احکام و قوانین با احکام اسلامی لایحه دادگاه مدنی خاص در سال ۱۳۵۸ تصویب شد و موارد طلاق محدود به موارد موجود در شرع شد و ماده ۱۱۳۳ ق.م دوباره احیا شد و تنها شرط داوری در این لایحه گنجانده شد. در سال ۱۳۷۱ قانون اصلاح مقررات مربوط به طلاق تصویب شد و اخذ گواهی عدم امکان سازش برای طلاق در تمام موارد الزامی گردید و امتیازات خاصی مانند اخذ اجرت المثل و نحله برای زن ایجاد شد. در سال ۱۳۷۶ یک تبصره به ماده ۱۰۸۲ ق م الحاق شد که طبق آن مهریه زنانی که به صورت وجه رایج است به نرخ روز محاسبه می شود و در مورد فسخ ماده ۱۱۲۲ ق.م اصلاح شد و یکسال مهلت برای معالجه عیب عنن حذف شد.

واژه‌های کلیدی: تحولات حقوق زن، قوانین حمایتی، ادوار قانون گذاری ایران، نکاح، طلاق.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۴، شماره ۱/۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۲۹-۴۹